

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Lauantai 9.7.2016

Lähetysseurat 15.30

Kaisa Halme

Mikä on tehokkain tapa tehdä lähetystyötä? Eiköhän se ole RUKOUS. Tehokkain tapa tehdä lähetystyötä on rukous. Paavalin ajoista tähän päivään asti ahkerasti käytetty. Koimme sen monella tavalla myös ollessamme Angolassa. Hyvin usein vaikeissa tilanteissa yhtäkkiä saimme tuntoa ihmeellistä apua ja rauhaa. Sanoimme toisillemme: ”Joku taas rukoilee meidän puolestamme.”

Suomessa ollessamme aloimme sitten seurakuntavierailuilla pyytää rukoustukea myös angolalaisille työtovereille ja apua tarvitseville. Kerroimme heistä ja tehtailimme rukouslappusia, usein kuvalla ja nimellä varustettuja uusien rukouksystävien kiitosviestejä. Niitä sitten jaoimme.

Ehkä joku täälläkin seuroissa olevista muistaa angolalaisen Kundi, jonka puolesta pyysimme usein rukoilemaan. Tarkoitan kenraali Kundi Paihamaa, Angolan nykyistä ”veteraanien ministeriä”, entistä lääninkomissaaria ja aika pitkäaikaista puolustusministeriä. 1970-luvun lopulla hän oli meidän maakuntamme maaherra Kunenella. Ateismia yritettiin toteuttaa, ja kirkon toiminta rajoitettiin minimiin. Kirkkomme johtaja, pastori Noa Ndeutapo kirjoitti pääministerille kirjeen vedoten uskonnonvapauslakiin.

Maaherra, camarada eli toveri Kundi Paihama sai kopion ja suuttui. Hän kutsui kirkkomme silloiseen keskukseen, Shangalalaan kokouksen, jossa olivat kuntien ja puolueen edustajat sekä me paikalliset asukkaat. Hän uhkasi toimittaa pastori Ndeutapon vankilaan ja lähettää suomalaiset pois maasta. Huudettiin iskulauseita. ”Alas Etelä-Afrikka!” ”Alas!” vastasimme, muistaen yllämme usein lentäneitä pommikoneita. Sitten ”Alas kirkko!”, mutta nyt kukaan ei vastannut. Tuli täysi hiljaisuus. Silloin camarada Kundi pyörsi sanansa ja sanoi: ”Hyvä on. Meidän välillämme on juopa. Saatte opettaa Raamattua ja katekismusta. Me opetamme omia oppejamme.” Kun koko päivän kestänyt kokous päättyi, maaherra halasi Erkin ja sanoi: ”Älä pelkää!”

Tämä tapahtui vuonna 1978. Nyt vuonna 2013 Angolassa käydessämme kuulumme, että kenraali Kundi Paihama on kastettu sisarkirkkomme jäseneksi. Angolan päälehdessä luimme haastattelun, jossa ministeri Kundi Paihama sanoi: ”Kaikkein tärkeintä lapsille on kuulla ja tuntoa Jumalan sanaa.” Viime vuonna kenraali Kundi Paihamasta kirjoitetussa elämäkerrassa kerrotaan hänen värikäs historiansa. Ensimmäisen kosketuksen kristinuskoon hän sai, kun hänen setänsä vei hänet Kalukemben lähetyksen kouluun. Mutta kasteopetus jäi kesken. Kaupunkikoulu, sota ja politiikka veivät toiseen suuntaan. Siemen oli kuitenkin kylvetty.

Kirjassaan hän kertoo, miten hän valtaa ja omaisuutta saaneenakin tunsikin sisimmässään yhä lisääntyvää tyhjyyttä. Hän taisteli rauhan puolesta, mutta hänellä itsellään ei ollut rauhaa. Tässä ristiriitaisessa tilanteessa hän tiesi, mistä voisi saada apua. Lopulta hän meni kirkkoon. Hän mietti tilaansa, kävi sunnuntaisin kirkossa, kunnes eräänä sunnuntaina saarna kosketti aivan erityisellä tavalla, ja nyt hän päätti edetä tässä asiassa. Hän kutsui saarnan pitäneen papin kotiinsa syömään. Pian keskustelun jälkeen

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

hän pääsi jatkamaan aikoinaan kesken jäänyttä kastekouluaan, ja kastejuhla oli suuri kansanjuhla. Hän ei hävennyt uskoaan. Lapsena kylvetty siemen oli itänyt ja rukoukset kantaneet.

Oma unohtumaton rukoukskokemukseni on lapsuudesta. Alle kouluikäisinä pääsimme sisareni kanssa mummulassa nukkumaan Mari-mummun huoneeseen, Rantatalon peräkamariin. Yöllä heräsin ja ihmettelin, kun mummu luetteli meidän lastenlastensa nimiä. Kun uni ei tullut, hän käytti ajan rukoukseen. Se tuntui lapsesta tosi turvalliselta ja tuntuu edelleen.

Kuitenkin jossain elämän vaiheessa aloin epäillä ja kysellä, mitä se esirukous oikein on. Jos minä rukoilen toisen puolesta, mitä se voi vaikuttaa? Vastaukseksi annettiin Raamatun sana, kertomus neljästä miehestä, jotka kantoivat halvaantuneen Jeesuksen luo. Tämä kertomus löytyy Markuksen evankeliumin toisen luvun alusta. Juuri niin: tätä on esirukous. Viedä toisia Jeesuksen luo, Jeesuksen autettavaksi. Hän on se, joka toimii. Ei sen ihmeellisempää ja kuitenkin tosi vaikuttavaa, tosi tehokasta.

Näin voimme tänäänkin tehdä, nytkin seurapenkissä istuessamme, matkalla, kotona, kirkossa, missä kuljemme tai olemmekin, voimme viedä lähellä ja kaukana olevia kundeja, tuttuja ja tuntemattomia, Jeesuksen luo. Voimme rukoilla heidän puolestaan. Angolalainen isoäiti Maria kirjoitti meille Suomeen: ”Rukoilkaa ystävät puolestamme. HÄN kuulee kyllä.” Hän, kolmiyhteinen Jumala, taivaallinen Isä, kuulee ja toimii omalla ajallaan ja tavallaan. Hän tietää, mikä on parasta meille ja rukouksystävillemme.